

" Ποιά είναι η γνώμη σας ; " (Διαγων. Έλλ. Ύληρ. Β. Β. Γ)

Ποιά ιδανικά πρέπει να κληροδοτήσωμε στη νέα γενεά;

Αδιάνσπος μόχθος για επίβίωση όλη η ζωή του ανθρώπου, όμως και λαμπρό άστéρι καθοδηγητικό στην πορεία του τό εύγενικό του όνειρο, να δημιουργή-
ση μια ιδανική κοινωνία, ειρηνική, από την όποια να λείπουν οι άδικίες και
τά μιση, ή έμμετάλλευση και ή βαρβαρότητα, και όπου να βασιλεύουν ή αγάπη
και ή δικαιοσύνη.

Μέ τό πέρασμα του χρόνου, δι διεθνείς κοινωνικές και οικονομικές σχέ-
σεις των ανθρώπων πολλαπλασιάζησαν. Τά ανθρώπινα ιδανικά βγαίνουν πιά ά-
πό τά στενά έθνικά τους πλαίσια και ^{ωρ}φέρνουν παγκόσμιο χαρακτήρα.

Άλλά ποιά είναι ή εικόνα του σημερινού πανανθρώπινου πολιτισμού; Κατα-
πληκτικά έπιστημονικά πρόοδοι, όμως και άδιαφορία και περιφρόνηση προς
τή ζωή και την αξία του ανθρώπου. Άλλοι τόν άδικούν και τόν έμμεταλλεύ-
ονται και άλλοι του στραγγαλίζουν την έλευθερία, τά άτομικά δικαιώματα, για
τά όποια έκανε στό παρελθόν αναρίθμητους αίματηρούς αγώνες.

Μπορούμε να χαρακτηρίσωμε την πρόοδο του καιρού μας μέ μια επικίνδυ-
νη άκροβασία, πού ένώ προκαλεί θαυμασμό στόν θεατή, του δημιουργεί και ένα
δέος στην ψυχή. Και τό δέος του ανθρώπου σήμερα είναι: θά μπορέσουν οι δι-
ευθύνοντες τίς τύχες του, να έναρμονίσουν τά συμφέροντα όλων και να συν-
νενοηθούν, διασφαλίζοντας την ειρήνη, έν αγάπη και δικαιοσύνη, ή θά προκα-
λέσουν την άλληλοεξόντωση;

Βρισκόμαστε στην κρίσιμη στιγμή. Η ζωή, φοβισμένη τόν έξαφανισμό της,
σαλπίζει. Καλεϊ τούς πρωταγωνιστές. Είναι ή νέα γενεά, οι κληρονόμοι της ση-
μερον, οι κληροδοται της αύριον. Καλεϊ όμως και τούς μεγαλυτέρους, πού έχουν
βαρύτατη ιστορική και κοινωνική ευθύνη άπέναντι στις μέλλουσες γενεές.
Και άποτελεί αυτό βαρύτατο χρέος, πού τό όφείλουν στις παρελθούσες γενεές
και πρέπει να τό έξοφλήσουν. Οι παρελθούσες γενεές μάς παρέδωσαν μια φω-
τεινή Παράδοση, ένός λαμπρού πνευματικού και ψυχικού πολιτισμού, πού τή
φλόγα του όφείλομε έμεις να τή μεταλαμπαδέσωμε στη νέα γενεά, αφήνοντας
σ' αυτήν την ίδια ιερή παρακαταθήκη.

Πολιτεία, γονεϊς, διδάσκαλοι, έμπνεύσατε στη νέα γενεά την αγάπη προς
τόν άνθρωπο, γαλουχίσατέ την μέ τά πιο όμορφα ιδανικά της ζωής, ώστε να
βγή νικήτρια, ματαιώνοντας τά σχέδια του άπαίσιου ύλισμού, πού άπειλεϊ, να
σαρώση τούς πάντες και τά πάντα, έν όνόματι δήθεν της κοινωνικής δικαιοσύ-
νης.

Άς μή παρασυρώμαστε: Ισότητα δεν μπορεί να σημαίνει ίσοπέδωση χωρίς
διάκριση, αλλά ίση μεταχείριση ίσων αξιών. Η κοινωνική δικαιοσύνη δεν μπο-
ρεϊ να άποβαίνει εις βάρος της έλευθερίας του άτόμου. Τά ανθρώπινα δικαιώ-
ματα είναι άπαράγραπτα και μπορούν πολύ καλά, να συνδυαστούν και να έναρμο-

νιστοῦν μέ τῆς ἀπαιτήσεις ἐνός οργανωμένου κράτους, μιᾶς οργανωμένης κοινωνίας. Δέν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ἀποξενωθῆ ἀπό τῆς συναισθηματικῆς του παρορμήσεις, νά μή καθοδηγηθῆ στή ζωή ἀπό εὐγενικά ὄνειρα, πόθους καί ἰδανικά, σάν ἄτομο ἐλεύθερο, μέσα σέ ἐλεύθερη κοινωνία, χωρίς βέβαια νά κἀνη κατάχρηση στήν ἀσκηση τῶν δικαιωμάτων, πού τοῦ παρέχονται.

Ἄς γαλουχίσουμε τή νέα γενεά μ' αὐτά τὰ ἰδανικά κι' ἄς εἶμαστε βέβαιοι, πῶς ἀπό τή μάχη ὑλισμοῦ καί ἀνθρωπισμοῦ, νικητής δέν μπορεῖ νά εἶναι, παρά ὁ ἄνθρωπος. Αὐτός, παρ' ὅλες τῆς ἀντιξοότητες, δέ νικῆθηκε ποτέ. Οἱ ὑλιστικῆς τάσεις ἀπλῶς τόν κυριάρχησαν, ἴσως καί τόν ὑποδούλωσαν προσωρινά. Ἡ ψυχὴ του ὅμως οὐδέποτε παραδέχτηκε πῆν ἦττα. Ἐτσι ὁ κατεχόμενος, ἀλλά οὐδέποτε ἠττηθεῖς ψυχικά, φ' ὁπολιορμημένος, ἀλλά ἐλεύθερος στήν ψυχὴ ἄνθρωπος, θά νικήσῃ καί πάλι.

Στάθης Εὐσταθιάδης

Νομικός. - Ἐτῶν 28

Ἁγίου Δημητρίου 223

Θεσσαλονίκη